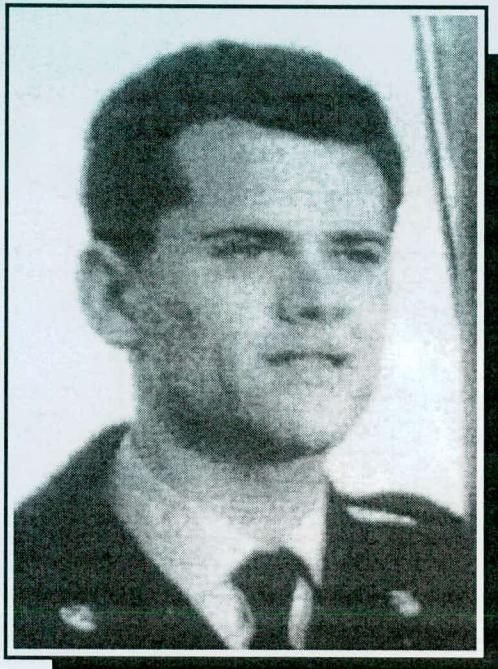

מ.א. 0938833

סמ"ר רונן שטיין יהודה אידל ז"ל

סמ"ר רונן יהודה ז"ל
בן 21 בנהלו

בן הילדה וברוך

נולד ברומניה - ביסטראץ

ב-ט"ו בתשרי תש"ז, 10/10/1946

התגייס ב-1965

התגורר בנהירה

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ט בטבת תשכ"ח, 30/1/1968

שרת בחיל הים

יחידה: אח"י דקר

מקום נפילת: צוללת אח"י דקר

באזור: האגן המזרחי של ים התיכון

מקום קבורתו לא נודע

צויין בירושלים - הר הרצל, חלקת נעדרים

הותיר הורים, אחיות ואח

קורות חיים

בן ברוך והילדה, נולד ביום ט"ו בתשרי תש"ז (10.10.1946) בעיר בוסטרוץ' שברומניה. יהודה בקטנותו היה ילד עיר ושותב ועמד בראש החבר'ה. הוא למד בבית-הספר שבשכונה משך חמישה שנים תמיינות ובשנת 1958 עלה לארץ יחד עם משפחתו; בן שטים-עשרה ומחצה היה אז.

תחילה התישבה המשפחה בנהירה בה נרשם יהודה לבית-הספר היסודי "ויצמן", מוריו תמיד התרבותו מכשרונו רוביים אך יחד עם זאת לא יכולו למנוע ממנו את שובבותו. בתום לימודיו בכתה ז' החליטה המשפחה להעבירו למוסד דתי חקלאי "כפר בתיה" (ברעננה). בגיל ט"ז נרשם לבית-הספר התיכון המקצועי "כצנלסון" אשר בנהירה. את כיתה י' עשה בו ובמשך השנה הזאת השלים חומר של שנתיים וקיבל תעודה-גמר ואסמכתא של שרטט. הוא אהב שירה ואף שלח ידו בכתיבת שירים; כן אהב לקרוא ספרות.

עודו בן י"ז התגייס לגדר-עים, כי מעוריו כסם לו הים, ומשם- לחיל-הים, ושירות באח"י "יפו" שנה תמיינה והספק לשוט עמה לאי כרייתם ובחזרה. אז נשמעה מפיו התלונה הראשונה בחייו, כי אין לו הזדמנויות לפתח את כשרונו מפני שריד לאוניה ב"רגל שמאל". את השנה השנייה עשה בבסיס חיל-הים בחיפה ובגמר את שירותו הסדיר חתם שנה אחת בצבא-הקבע. רצונו היה להתנדב לקומנדוימי אבל מפני היותו בן נאמן להוריו יותר על רצונו. אולם באותו בסיס לא הסכים המשיך. האתגר הבא שלו היה שייטת טורפדו. אביו התהנן לפניו לבט עשה צעד זה והביא את נימוקו: "שנה אחת בשירות קבוע איינו מקצוע"; על כן עליו לסיים את שירותו הצבאי במקום יוטר ולאחר מכן ימשיך בלימודיו אשר

סמי"ר רונן שטיין יהודה אידל ז"ל

התחל בבית-הספר המקצועני - שרוטוט-בניין. אך הפעם לא יותר יהודה ונימוקו לעומת בקשת אביו היה: "אם לא אני ולא אחר, מי יsuccים לשמר על הגבולות הימיים של הארץ?!" הוא שירת באוניה בדרגת סמל וכעבור שלושה חודשים שב הביתה ורצון חדש בלבו ולפניו מטרה חדשה: הצללה. הפעם לא העילו תחונוניה של אמא החולה ובקשוטיו של אביו, כי מאי קסמו לו כמה דברים - ראשית, הרעיון לבסס את חייו ואת עתידו; שנית, הנסעה לחוץ-ארץ; ושלישית, המשכורת הגבוהה אשר ממנה יוכל לעזור לביתו.

יהודא יצא לקורס צוללים ואף על פי שאחיך לפתחת הקורס בכל זאת השלים אותו תוך שבועיים והתחילה לשרת בצלולת "תנין". מפקד-הצלולת בחן אותו בקפדנות והתפעל מכשרונותו המרובים וממן המהירות אשר בה השלים את החומר. הוא העלה אותו מיד לדרגת סמל ראשון. השלב הבא בחו"ל נסעה לאנגליה למשך שבוע ותירגול השלב האחרון לפני הגיע בריאותו מלא שמחת חיים כרגע כשאות צולנן עמו; והוא הוסמך כצלולן בפברואר 1967.

באמצע אפריל 1967 יצא יהודה לאנגליה כדי להציג לצוללת "זכר". במכתבו האחרון הביתה גברו רגשות הגעוגעים שבו, החל בצעיר שהפסיד את תקופת-המלחמה בהיותו בחו"ל וכהה בכאב עמוק על טיבועה של המשחתת "אלית". אולם באחת התנהלות; במקום לטיל ברחובות לנודון יטיל בירושלים ליד הכותל המערבי. אולם תקוותו עלה בתוהו.

כאשר הייתה הצוללת בדרכה לחופי הארץ, בנטייב הים שבין ג'יברלטר לחיפה, נתקע עמה הקשר ושוב לא נתחדש. זה היה ביום כ"ד בטבת תשכ"ח (25.1.1968).

הרבות הצבאית הראשית קבעה כי תאrik פטירתו של יהודה, בשעת מילוי תפקידו יחד עם השאר, הוא יום כ"ט בטבת תשכ"ח (30.1.1968).

מאוחר שיהודה נמנה עם צוות הנעדרים הוצאה לו מצבת זכרון בתוך האנדרטה לזכר אנשי "זכר" בבית-הקבורות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.

מפקד חיל הים כתוב במכתב תנחומיו לאביו כי יהודה "השתלב בחיי הצלולנים במהלך והצטיין תמיד בחוש ההומו שלו, בכישרו המקצועי ויחסו הכנן והחמס לחבירו".

זכרו הועלה בראשית תולדותיו בחוגרת שהוציאה עיריית נהריה לזכר בניה שנפל במלחמת ששת הימים ובמערכות ישראל. זכרו הועלה בספר "ששה ימים בזכר" של ערן שורר ע"י תМОנתו.

הצלולת אח"י "זכר" נמצאה ביום שישי י"ג בסיוון תשנ"ט 28.5.1999 בים התיכון.

באזור: 33 צפון 43 מזרח, בעומק 2900 מטר.

זמן טביעה משוער: 25 נובמבר 1968 - כ"ה בטבת תשכ"ח לפנות בוקר.

שיר שנכתב על ידי האחות מיריה:
אחיה יהודה.

בבוקר בהיר שטופ שמש הגעת לעולם
ואושר בלי יתואר הבאת לכולם.
כחול עין ועטוור תלתלי זהב
נעימים הליכות וחיקוך רחב.

סמי"ר רונן שטיין יהודה אידל ז"ל

לנו הענקת מקור לחיקוי 21 שנה
ולהורים ז"ל אושר וגאה אחורי השואה.
אך למלعلا, היה רשות אחרת
וביום חורף קודר נפללה העטרת,
ומאותו רגע, ובעצם עד היום
לא מש מאיתנו השכול.
اما חיכתה לך שנים שעוד תשוב,
ואבא האמין שיום יבוא והמסד יגלה את הסוף...

אך, אחוי אחוי יהודה,
כנראה שרוב הנסתור איינו נפטר,
בימים בחרות ובימים סיימת...
גופך שוכב אי שם במקומות
אך, נשמהך למלعلا ופגשת את ההורים.
נוח בשלום אחוי יהודה
ומלאכי השירות ואבא ואבא יגנו عليك.
נוח עד קץ הימים
ובעניינו- תשאר צער, יפה ותמים.

נכתב בידי אחותך מירי בטקס האזכרה לצוללת אח"י ذكر בלב ים.
2 בנובמבר 1999.